

Matt 28, 16-20 – Licht! 1

Votum/groet; Ps 100; gebed; inleiding Licht!; kindermoment nav Licht!; HH 691 (Vertel het aan de mensen); lezen Luk 5, 1-10 / Luk 10, 1-11 / Matt 28, 16-20; LB 975: 1-3; preek + poll; WK 45; gebed; filmpje <http://www.youtube.com/watch?v=7KLcplzmQfl> ; uitslag poll; collecte; WK 272; zegen

Bergschenhoek 24.9.2023

Licht! Dia bij kindermoment

Kijk, een vuurtoren. Wel eens eentje gezien? Waar? Zag die er een beetje uit als deze? Waarom is er een vuurtoren, wat doet een vuurtoren? *Een vuurtoren geeft licht. De schepen op zee zien dat licht. Dan weten ze waar ze zijn. Daardoor kunnen ze veilig varen.*

Is een vuurtoren belangrijk voor de schepen? *Ja, anders knallen ze tegen de kust en gaan ze kapot.* Onze kerk heet 'Het Bakken'. Ook een soort vuurtoren eigenlijk. *Kun je dat ook zien aan de buitenkant? Ja, die hoge zuil.* Een bakken is een soort vuurtoren die licht geeft. Onze kerk dus ook. *Maar waar is nou dat licht?* Beetje moeilijk om te begrijpen: niet het gebouw, maar de mensen erin. Wij zijn het licht van Het Bakken.

Geven wij ook licht? Moeilijke vraag. Gaan we over nadenken de komende tijd in de kerk. Als wij Het Bakken zijn, hoe geven we dan licht? En nu doen we die vuurtoren aan – elke keer als wij het erover hebben. *Wie wil dat vanmorgen doen?*

Ongemak dia

Lieve mensen, wat zou Jezus zeggen als Hij op een dag een bezoek zou brengen aan deze kerk, als Hij zag wat wij hier doen, hoe wij het doen? Er was eens iemand die daar een boekje over schreef: Adrian Plass, *Het bezoek*. Leuk klein boekje, met veel humor. Op een dag kondigt Jezus – de Grondlegger wordt Hij genoemd – een bezoek aan. Er wordt iemand aangewezen om het bezoek voor te bereiden. Maar als Jezus komt, blijkt Hij hele andere dingen te willen dan die zijn voorbereid. Jezus past niet in het protocol van de gemeente. Zijn bezoek zorgt voor ongemak. Jezus houdt er hele andere ideeën over kerk zijn op na dan zijn kerk zelf.

Stel je voor dat er in de komende week een bom zou vallen op dit kerkgebouw. Alles kapot, alles weg. Geen kerk meer. Hoe zou dat zijn? In de corona-tijd hebben we er misschien iets van gemerkt. Opeens de kerk dicht. Dat was helemaal niet fijn. We misten het enorm. Als er geen kerk meer is om in samen te komen, hoe kunnen we dan samen het geloof vieren en met elkaar God groot maken?

Laat duidelijk zijn: ik pleit niet voor zo'n bom. Ik vind dit gebouw heel belangrijk voor hoe wij kerk zijn en voor het werk dat ik doe. Maar de vraag houdt mij wel eens bezig. Als het gebouw er niet meer is, is de kerk dan weg? Wat hou je nog over van de kerk zonder een gebouw, een adres?

Ik denk dat je het belangrijkste nog over houdt: namelijk jij, ik, wij samen. Je houdt de mensen over. Wat als dat nou precies is hoe Jezus het heeft bedoeld? Ik kwam een uitspraak tegen: *'Jezus stichtte geen kerken, maar stuurde mensen op weg'*. In het Nieuwe Testament waren er geen kerkgebouwen. De christenen kwamen in huizen bij elkaar. In Jeruzalem gebruikten ze de tempel, als ze met z'n allen bij elkaar wilden komen. De kerk – dat was geen gebouw, maar dat waren de mensen zelf.

Jezus is opgestaan uit de dood. Daar begint Matteüs 28 mee. Zijn werk op aarde is klaar. Hoe gaat het nu verder? Zo zie Jezus het voor zich: *'Ga op weg en maak alle volken tot mijn discipelen'*. Kerk zijn in Jezus' ogen is: zijn volgelingen op weg gestuurd in de wereld. Om alle volken tot zijn leerlingen te maken.

Een bom op ons kerkgebouw. Liever niet. Maar het brengt bij een vraag, misschien een ongemakkelijke: Wat als Jezus hele andere ideeën heeft over kerk zijn dan zij zelf? Ongemakkelijk, net als in dat boekje van die Adrian Plass. Maar misschien is dat wel eens goed...

Jezus' laatste woorden **dia**

Laatste woorden. Op het internet kun je pagina's vol vinden met allerlei laatste woorden van iemand voordat hij sterft. De laatste woorden van Maarten Luther waren: *Wir sind Betler, das ist wahr. Wij zijn bedelaars en hebben Gods genade nodig. Churchill zei op zijn sterfbed: 'I'm so bored with this'*. Ik ben hier zo zat van. Of het allemaal echt zo ging, laat ik even in het midden. Waar het mij om gaat: iemands laatste woorden zeggen vaak veel over de persoon die ze uitspreekt.

Laatste woorden kunnen ook woorden zijn, waarmee je een ander iets op het hart bindt. Voordat je voor een tijd van huis gaat bijvoorbeeld, en je laat een oppas achter: Vergeet niet dit, denk vooral aan dat. Woorden met klem.

In Matteüs 28, 19-20 vinden we Jezus' laatste woorden. Hij gaat niet dood. Hij gaat wél naar zijn Vader. Hij zal niet meer hier zijn. En dit drukt Hij dan zijn leerlingen op het hart. *Ga op weg, maak alle volken tot mijn discipelen door hen te dopen en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb.* Jezus' laatste woorden – het laatste dat Hij hier en nu te zeggen heeft – woorden met klem, woorden die heel veel over Jezus zeggen. Dit, jongens, dit bind Ik jullie op het hart. Ga op weg, ga de wereld in, en maak alle volken tot mijn discipelen.

Kunnen wij dan vandaag met minder toe? Wij zijn nu de volgelingen van Jezus. Wij zijn nu zijn kerk, gebouwd op het fundament van de apostelen. Naar buiten worden gestuurd, de wereld in – het is onze basis. Missionair heet dat. Gezonden zijn, op weg gestuurd. Zo heeft Jezus ons bedoeld. Zo zullen wij kerk zijn.

Iemand vergeleek de kerk met een taart¹. Een taart met allerlei punten. Organisatie, kerkdiensten, jongerenwerk, en een van de taartpunten is dan het missionaire werk. Een taartpunt naast de andere. Nee, zei ze, missionair is niet een taartpunt naast de andere, het is het onmisbare ingrediënt in de hele taart. Zeg maar de suiker. Zonder dat ingrediënt is er geen taart of is er een mislukte taart. Dat missionaire is het ingrediënt dat de taart maakt of breekt... Voor elke kerk van Jezus, ook die van ons, de grote vraag: hoe zijn wij die kerk, missionair zoals Jezus zijn leerlingen bedoelde? Zonder missie geen kerk of een mislukte kerk. De kerk is missionair of zij is niet...

Waarom zijn we kerk? dia

Ik ga hier nog even op door. Jezus doet geen verzoek aan zijn leerlingen: Willen jullie nu alsjeblieft op weg gaan de wereld in? Hij geeft een opdracht, een bevel. Ga op weg. Een verzoek kun je weigeren, een opdracht heb je te gehoorzamen. Zeker als Jezus het zegt.

---

¹ Petra de Jong, in OnderWeg nr 9, jg 9, sep 2023.

Het is niet iets dat er nu opeens bij komt op het eind. Al vanaf het begin zit het erin. Kijk in Lukas 5: Petrus en de anderen – voortaan zullen jullie mensen vangen. Of in Lukas 10: tweeënzeventig leerlingen – twee aan twee worden ze het land rondgestuurd. Vanaf het begin is er 'missie'. Het dna van Jezus volgen is mensen vangen, gezonden worden, erop uit worden gestuurd. Blijven zitten waar je zit is geen optie. Wat in je dna zit wil eruit komen.

Lieve mensen, waarom zijn we kerk? Waarom bestaan wij? Wij, Het Bakken in Lansingerland, Bergschenhoek en Bleiswijk. Als ik naar Jezus luister, dan is dit wat ik hoor: wij bestaan om de wereld in te gaan, om alle mensen te bereiken, het licht van Jezus te verspreiden, mensen bij dat licht te brengen.

In onze gereformeerde traditie is dat wat ondergesneeuwd. Luther en Calvijn hadden er weinig aandacht voor. In onze belijdenisgeschriften vind je dat missionaire ook nauwelijks terug. In die tijd begrijpelijk: iedereen was al soort van christen. Maar vandaag is dat anders. Nederland is zendingsland geworden. Geloven staat heel ver bij mensen vandaan. Niemand heeft iets met God. Dan kun je niet op een kluitje blijven zitten met elkaar. Nee, zegt Jezus, erop uit. Op weg naar de mensen. Geen enkele kerk van Jezus heeft vandaag de luxe om binnen te blijven zitten. Sommige kerken hebben dat al heel lang opgepikt. Andere kerken hebben meer tijd nodig. Of worstelen er mee.

Nou ja, laten we eerst intern maar alles op orde hebben. Eerst binnen, dan buiten. Dat hoor ik wel eens. Heb ik zelf ook gezegd. Het klassieke misverstand. Het klinkt namelijk als 'eigen volk eerst'. Bovendien, wanneer heb je het binnen zo goed op orde, dat je naar buiten kunt? Dat moment komt nooit. Dus, het is een tegenstelling die niet mag bestaan. Zoals er een binnen moet zijn in de kerk, ook een buiten. Niet tegen elkaar uitspelen. Jezus is er nogal duidelijk over. Waarom zijn we kerk? Om de wereld in te gaan en mensen tot discipelen van Jezus te maken. Binnen en buiten.

Erop uit gaan **dia**

Het laatste. Ga op weg, zegt Jezus. Ga op weg – dat is anders dan: nodig uit, vraag om erbij te komen. De beweging van Jezus' kerk is niet 'kom naar ons', maar 'wij gaan naar jullie'. Mensen uitnodigen is mooi, doe dat gerust. Maar missionair zijn is meer: dat is naar de mensen toe gaan, je onder de mensen mengen en daar op die plek het licht van Jezus laten zien.

Het is wat God zelf deed. Stel je voor dat Hij had afgewacht in de hemel, totdat wij naar Hem zouden komen. Hij had lang kunnen wachten. Het zou nooit gebeurd zijn. Daarom zocht Hij de mensen op. Jezus kwam in de wereld. God ging op weg, naar de mensen toe. En wij nemen dat over, als het goed is. Wij wachten niet tot er mensen naar ons toe komen. Maar wij gaan zelf naar hen toe.

Best eng, hè? Misschien levert dat meteen stress bij je op, vragen, twijfels, angst, verzet, je roept vertwijfeld: 'hoe dan'? Maar kijk dan eens met mij mee naar Lukas 5 en naar Matteüs 28. Ik zie Petrus staan, overmand door angst en onvermogen. *Ga weg van mij, ik ben een zondig mens*. Ik lees over die leerlingen van Jezus in Matteüs 28: *Sommigen twijfelden*. Dat kan dus. Hoort er bij. Zo staan ze erbij. En zo worden ze erop uit gestuurd.

En dan lees ik nog even verder. Vers 19 wordt gevolgd door vers 20. Dat zijn echt Jezus' laatste woorden: *'Houd dit voor ogen, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld'*. Woorden met klem. Woorden die alles zeggen over Jezus. Ik ben er bij. Elke dag. Reken op Mij. Ik laat jullie nooit alleen.

Dus als je dit maar weet. Wij gaan niet alleen. Jezus is met ons, met jou en mij. *Wees niet bang*, zei Hij tegen Petrus. En Hij nam hem met zich mee. Hoe moet dat voor hem zijn geweest? Ik probeerde het mij voor te stellen. Ik geef jullie mee wat in mij opkwam. Als de laatste woorden van deze preek. Woorden met klem, woorden waarmee ik iets op jouw hart wil binden:

Daar sta ik dus

Voor U

Overweldigd door uw genade

Overrompeld door uw grootheid

Al die vissen in mijn net

Ik met mijn twijfel, ongelooft, angst

Wat hebt U nou aan mij?

Maar U zegt: Wees niet bang

Voortaan zul je mensen vangen

Je roeping, je opdracht, je bestemming vanaf nu

Ga maar

De wereld in

Gewoon doen

Ik stuur je erop uit

Zoals de Vader Mij stuurde

En houd dit voor ogen: Ik ga met je mee

Dus wees niet bang

Vertrouw op Mij

Ik zorg voor de vangst

Alles wat jij hebt te doen: gewoon gaan

De rest komt vanzelf

Poll **dia**

Wat voel jij bij het jaarthema Licht!

1. Ik hoop geïnspireerd te raken
2. Ik ben nieuwsgierig naar waar we uitkomen
3. Ik vind het hoog tijd om samen met dit thema bezig te gaan
4. Ik raak er een beetje gestresst of onrustig van
5. Ik denk: alweer een thema